

Psihosocijalna podrška u velikim nesrećama – prikaz slučaja prometne nesreće danskog autobusa

2.Dani zaštite i spašavanja ,
3-5.studeni 2010.godine

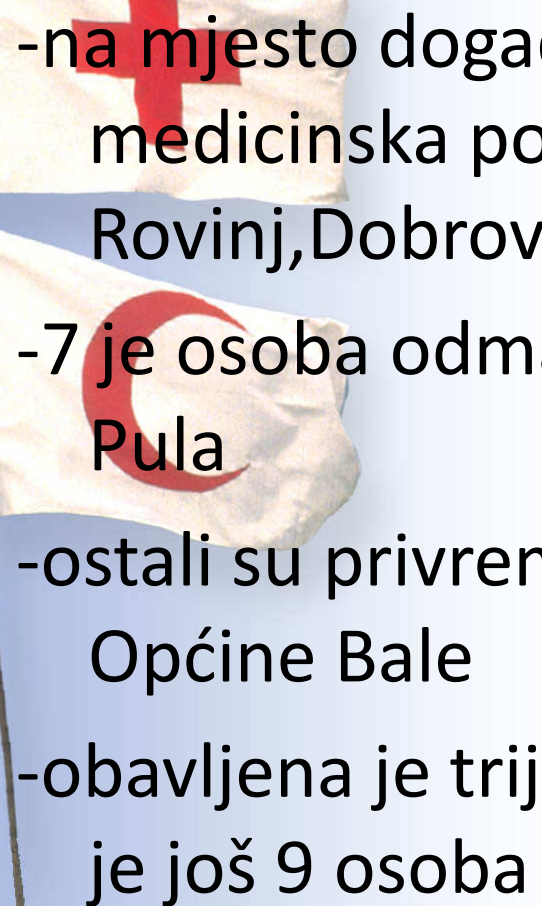
Nevija Srdoč,dipl.psihologinja,
Gradsko društvo Crvenog križa Pula,

Opis situacije

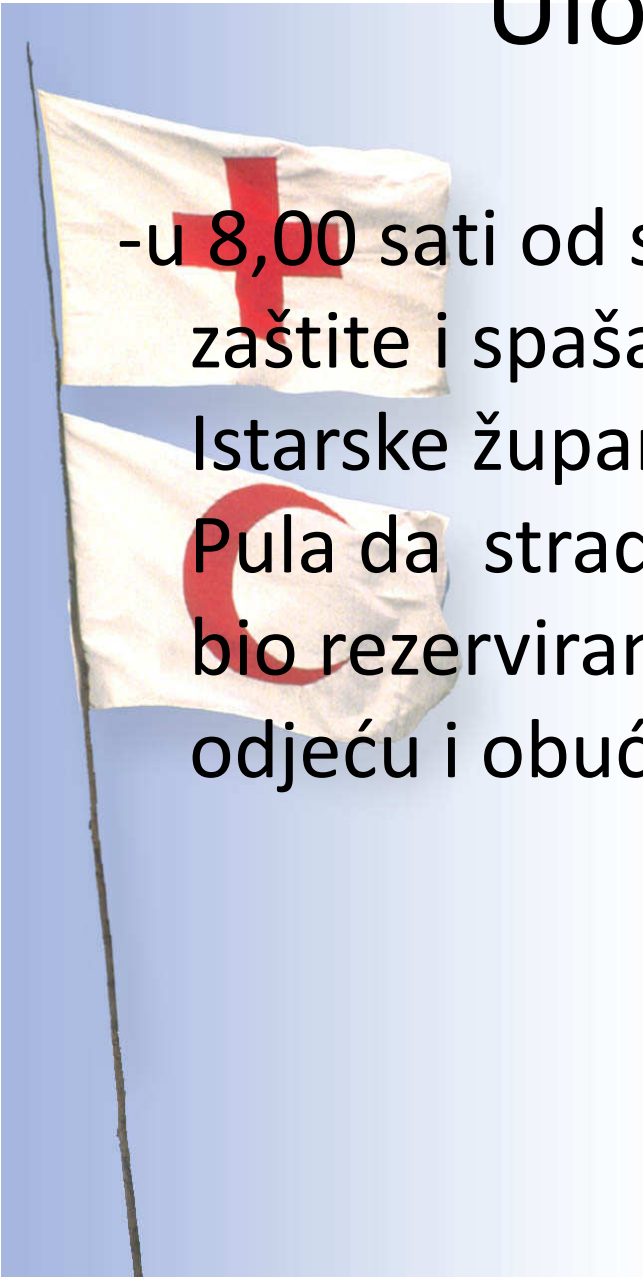
- srijeda,datum...,6.57 sati došlo je do izlijetanja i prevrtanja autobusa danskih registarskih oznaka na županijskoj cesti na dionici od Sošića do Bala
- putnici su bili srednjoškolci od 15-19 godina iz danske sportske škole koji su trebali boraviti u hostelu u Puli, i kao navijači prisustvovati utakmicama svoje reprezentacije na Svjetskom rukometnom prvenstvu u Poreču

Opis situacije

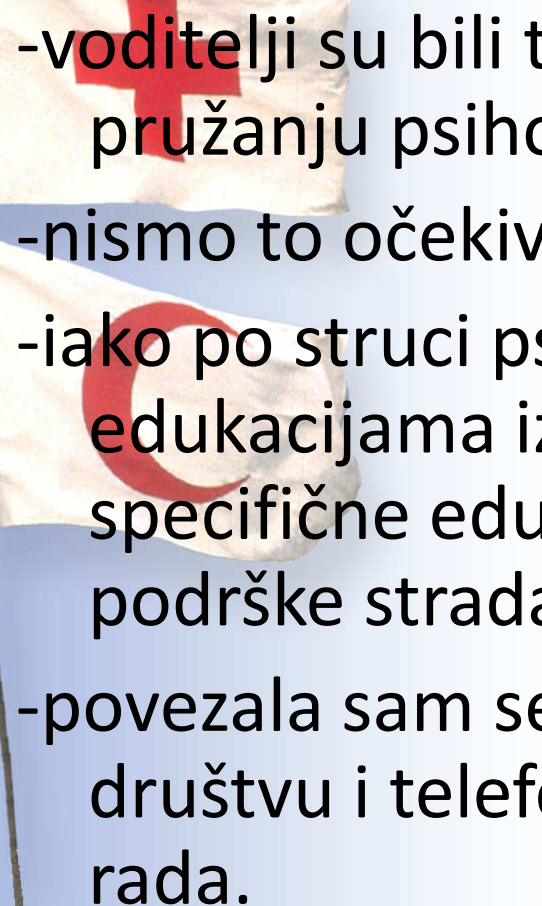
-
- na mjesto događaja vrlo je brzo stigla Hitna medicinska pomoć, Javna vatrogasna postrojba Rovinj, Dobrovoljno vatrogasno društvo Bale
 - 7 je osoba odmah transportirano u Opću bolnicu Pula
 - ostali su privremeno zbrinuti u sportskoj dvorani Općine Bale
 - obavljena je trijaža od strane liječničkog osoblja te je još 9 osoba prevezeno u Opću bolnicu Pula

Uloga Crvenog križa

-u 8,00 sati od strane zapovjednika Stožera zaštite i spašavanja i Društva Crvenog križa Istarske županije obaviješten je Crveni križ Pula da stradalnici dolaze u hostel gdje im je bio rezerviran smještaj te da osiguramo toplu odjeću i obuću i psihosocijalnu podršku.

Psihosocijalna podrška

-
- voditelji su bili ti koji su tražili i inzistirali na pružanju psihološke podrške
 - nismo to očekivali
 - iako po struci psihologinja i s dodatnim edukacijama iz psihoterapija, nisam imala specifične edukacije u pružanju psihosocijalne podrške stradalnicima
 - povezala sam se s kolegama u Nacionalnom društvu i telefonski dogovorila osnovnu strukturu rada.

Rad u grupama-prvi dan

- 1. Predstavila sam se kratko imenom i da dolazim iz Crvenog križa (prepoznatljivosti organizacije-važno,ne gubi se vrijeme na objašnjavanja)
- 2.U malim grupama potaknula sam ih da razgovaraju kako o činjenicama tako i o svojim osjećajima te naglasila da svaka osoba iznenadnu i stresnu situaciju može doživjeti na svoj osoben način (tjelesne senzacije,promjene u ponašanju)
- 3.Pitala sam ih imaju li sve informacije koje žele znati:oni su željeli znati što se događa s njihovim kolegama koji su ostali u bolnici.Gdje su njihove stvari iz autobusa i kad će ih dobiti.Rečeno je kako ćemo sve informacije odmah provjeriti i proslijediti im putem voditelja .To smo i učinili.
- 4.Naglasila sam im kako je važno da vrijeme nakon nesreće provode zajedno i “paze jedni na druge” (ako primjete da se netko izolira ili ne osjeća dobro odmah prijavite voditeljima)

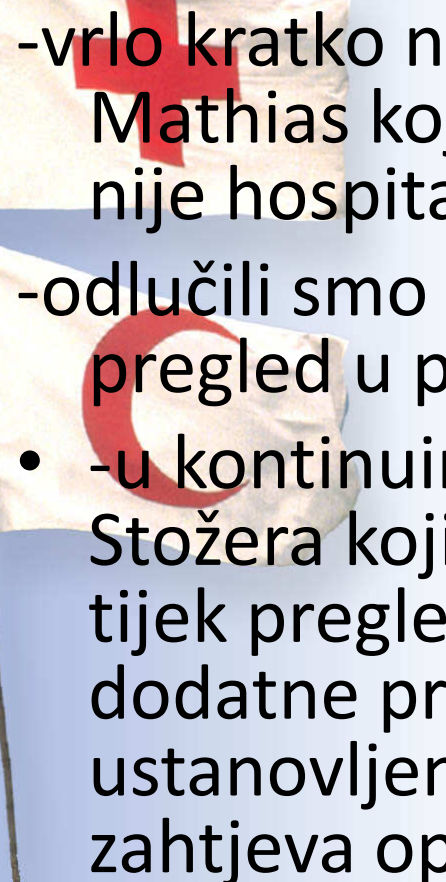

Drugi dan

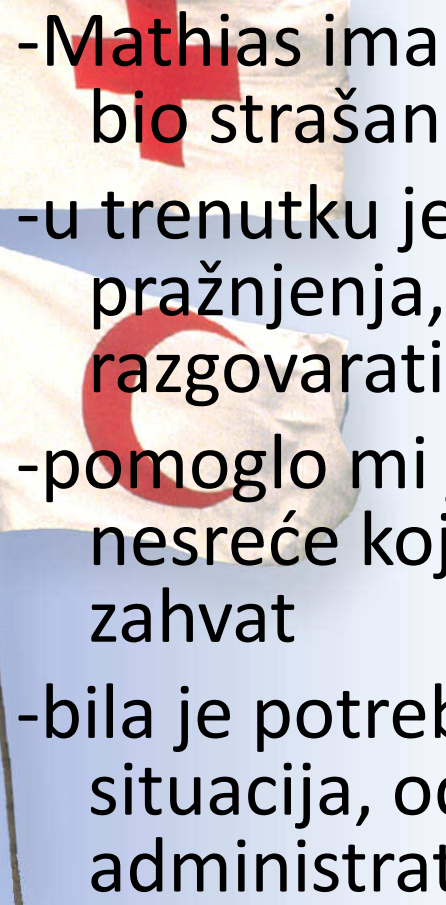
- okupili smo se nakon doručka u istoj zajedničkoj prostoriji
- ponovili smo razgovor u grupama, kako se danas osjećam, ima li nekih pitanja, promjena
- treba li nekom individualna podrška ponudila sam da me još slijedećih sat vremena može pronaći u sobi na recepciji?

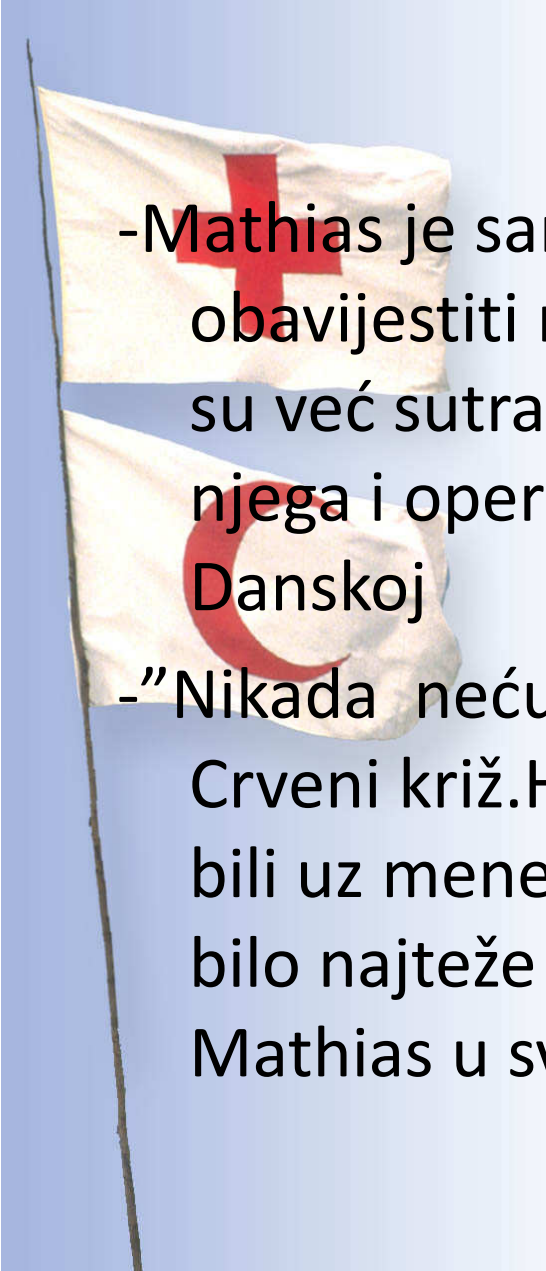
Mathiasova priča

-
- vrlo kratko nakon rada s grupom potražio me Mathias koji se potužio na bol u vratu (u trijaži nije hospitaliziran).
 - odlučili smo zajedno s Mathiasom poći na još jedan pregled u pulsku bolnicu ,uz pratnju 1 vođitelja
 - -u kontinuiranoj komunikaciji s zapovjednikom Stožera koji je obavijestio i ravnatelja bolnice tijekom pregleda trajao je nekoliko sati, izvršene su dodatne pretrage (rentgenski pregled i CT) te ustanovljena fraktura vratne kralježnice ,koja zahtjeva operaciju .

Mathiasova priča

-
- Mathias ima 17 godina, sportaš i ovo je za njega bio strašan šok.
 - u trenutku je došlo do emocionalnog pražnjenja, plakanja, ali uspjeli smo sjesti nasamo i razgovarati o strahovima
 - pomoglo mi je tu i osobno iskustvo iz prometne nesreće koje je isto tako zahtjevalo operativni zahvat
 - bila je potrebna i podrška vođitelju (nepoznata situacija, odgovornost, kako obavijestiti roditelje, administrativna rješavanja, donošenje odluka)

Sretan završetak

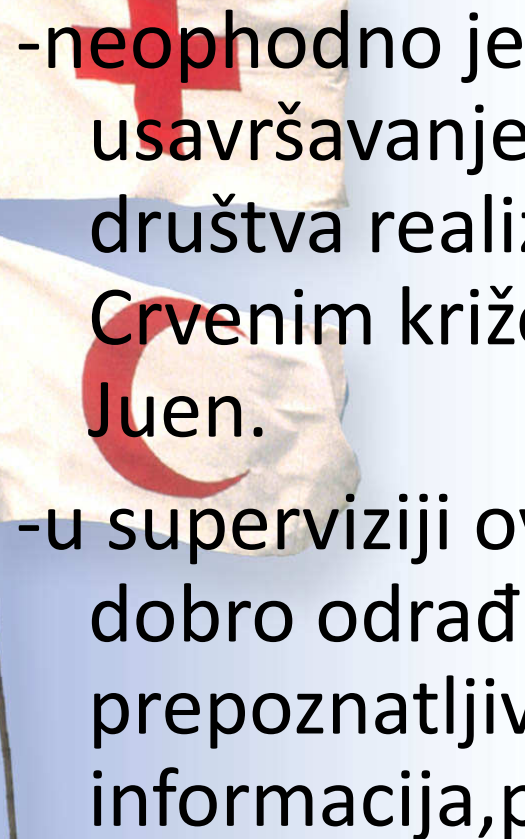

-Mathias je sam želio obavijestiti roditelje, koji su već sutradan došli po njega i operiran je u Danskoj

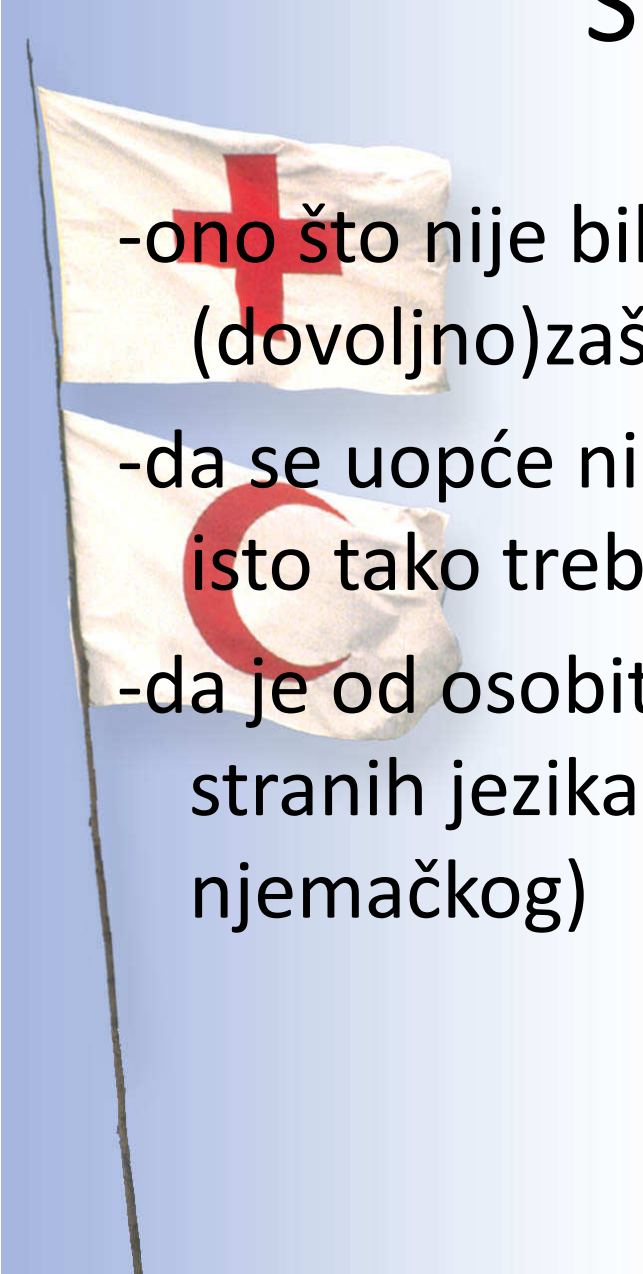
-”Nikada neću zaboraviti Crveni križ. Hvala što ste bili uz mene kad mi je bilo najteže ”- napisao je Mathias u svojoj poruci.

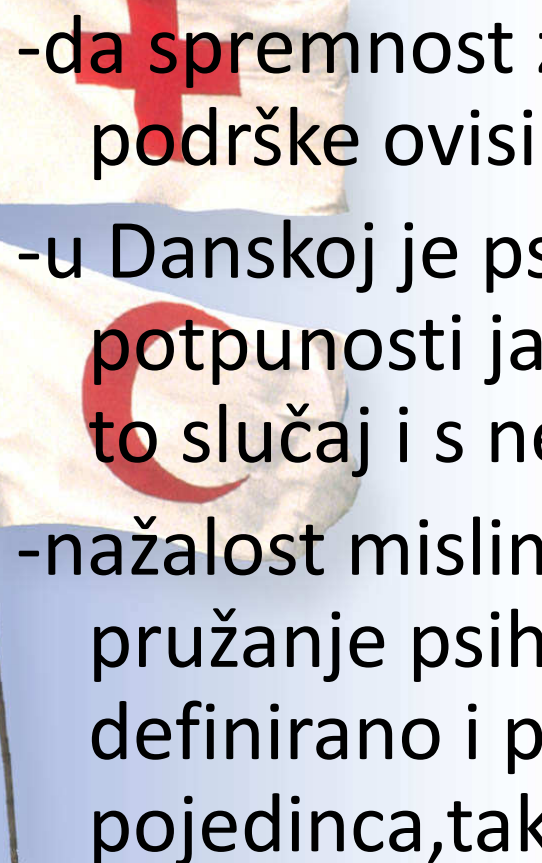
Što sam naučila...

-
- neophodno je dodatno specijalizirano usavršavanje što je na razini Nacionalnog društva realizirano u suradnji s Austrijskim Crvenim križom ,i psihologinjom Barbarom Juen.
 - u superviziji ovog slučaja puno je toga bilo dobro odrađeno:kontakt, prepoznatljivost,povjerenje,davanje informacija,podrška voditeljima

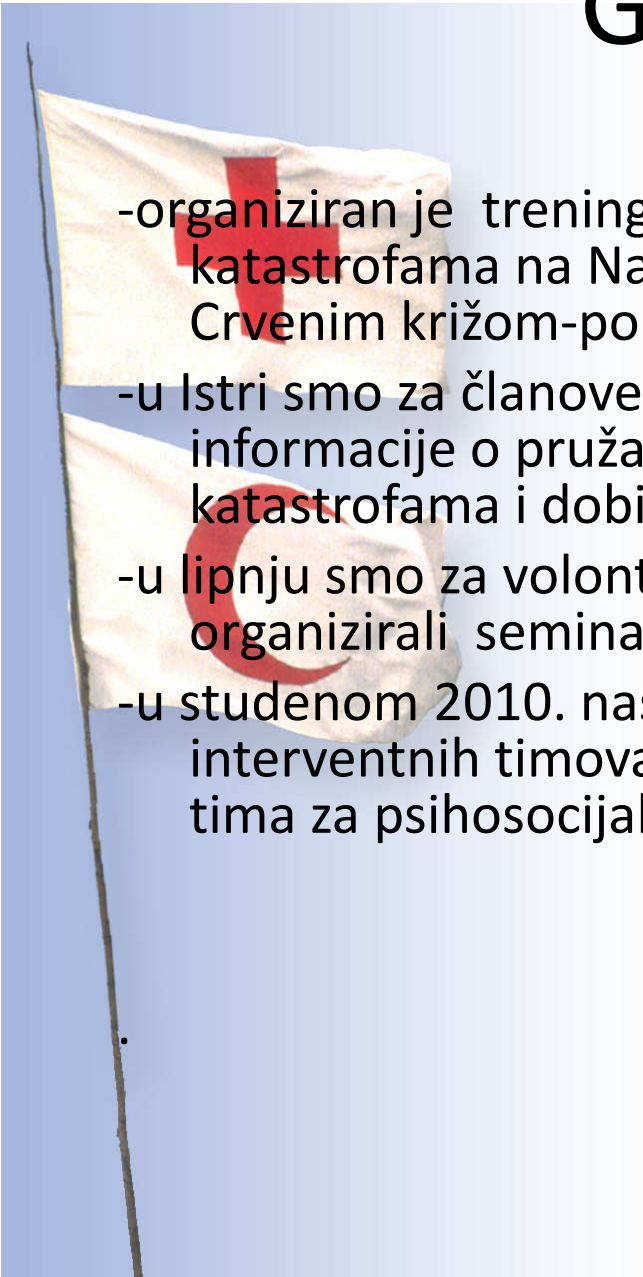
Što sam naučila

-
- ono što nije bilo dobro je da nismo (dovoljno)zaštitili stradalnike od medija
 - da se uopće nisam dosjetila rada s vozačem, koji isto tako treba psihološku podršku
 - da je od osobite važnosti za Istru poznavanje stranih jezika (engleskog,talijanskog, njemačkog)

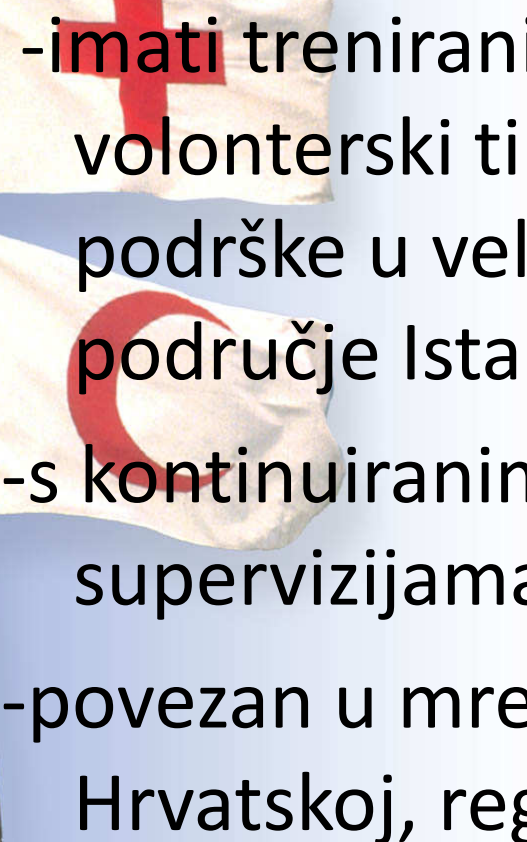
Što sam naučila

-
- da spremnost za pružanje psihosocijalne podrške ovisi o strukturi stradalnika
 - u Danskoj je psihosocijalna podrška u potpunosti jasna i prihvaćena, pitanje je da li je to slučaj i s nekim drugim regijama
 - nažalost mislim da u Hrvatskoj još uvijek pružanje psihosocijalne podrške nije jasno definirano i prepoznate koristi kako za pojedinca, tako i za grupu i zajednicu.

Gdje smo sada?

-
- organiziran je trening o Psihosocijalnoj podršci u velikim nesrećama i katastrofama na Nacionalnoj razini, a u suradnji s Austrijskim Crvenim križom-po jedan stručnjak iz svake županije
 - u Istri smo za članove Stožera zaštite i spašavanja prezentirali osnovne informacije o pružanju psihosocijalne podrške u velikim nesrećama i katastrofama i dobili podršku za nastavak rada na programu.
 - u lipnju smo za volontere gradskih društava Crvenih križeva u Istri organizirali seminar iz osnova pružanja psihosocijalne podrške
 - u studenom 2010. nastavljamo sa edukacijama volontera-članova interventnih timova Crvenog križa i pripremu treninga za članove tima za psihosocijalnu podršku u Istarskoj županiji.

Kamo želimo stići?

-
- imati** trenirani, multidisciplinarni i prepoznati, volonterski tim za pružanje psihosocijalne podrške u velikim nesrećama i katastrofama za područje Istarske županije (5-10 osoba),
 - s kontinuiranim vođenjem, edukacijama i supervizijama rada na terenu, te
 - povezan u mrežu s ostalim timovima u Hrvatskoj, regiji i Europi.

Zahvaljujem na pažnji